

Arrest

**nr. 54 957 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 15 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. TASNIER, die loco advocaat M. DE ROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Congolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 8 januari 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 7 oktober 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.01.2009 werd ingediend door :

A., M. (...)

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene komt echter niet in aanmerking voor de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Allereerst haalt betrokkene zelf al aan dat zij pas sinds 22.07.2006 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om hierop aanspraak te kunnen maken. Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Zij kan zich dan ook noch dienstig beroepen op criterium 2.8A, noch op criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene sinds 22.07.2006 in België verblijft en in het bezit is van haar SIS-kaart, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. Hierbij dient opgemerkt te worden dat zij ook geen enkel stavingsstuk voorlegt om haar integratie aan te tonen.

Verder toont betrokkene niet aan dat zij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt zoals bedoeld in de vernietigde instructies van 19.07.2009. Zij stelt wel dat zij bij haar dochter woont, die de Belgische nationaliteit heeft en haar regelmatig geld zou storten. Allereerst legt zij geen bewijzen voor die deze beweringen kunnen staven. Uit telefonisch contact d.d. 07.10.2010 met de gemeente Machelen, blijkt immers dat zij –behoudens een kopie van haar paspoort- geen extra bijlagen indiende. Noch toont zij aan waarom dit feit op zich een grond voor regularisatie zou betekenen.

Het staat betrokkene echter vrij een nieuwe aanvraag art.9bis in te dienen en zich vervolgens te beroepen op punt 2.3 van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

De advocaat van betrokkene beweert tenslotte dat de Consultatieve Commissie voor Vreemdelingen op 24.02.2004 beslist heeft dat ten laste zijn in concreto moet behandeld worden en dat men abstractie moet maken van de oorsprong van de inkomsten van de persoon die een bloedverwant komt vervoegen en de redenen waarom deze persoon een uitkering zou krijgen. Hij stelt hierbij dat er in casu zelfs geen sprake is van enige inkomen voorverzoekster. In het eerder aangehaalde geval zou de betrokkene de minimex gekregen hebben en toch geregulariseerd geworden zijn.

Het is echter tevens aan verzoekster om de overeenkomsten aan te tonen tussen haar eigen situatie en de situatie waarvan zij beweert dat ze vergelijkbaar is (Raad van State arrest 97.866 van 13.07.2001). Men kan er immers niet zonder meer van uitgaan dat de omstandigheden waarin verzoekster verkeert analoog (of commensurabel) zijn met degene waaraan zij refereert. Ook het feit dat andere vreemdelingen van een verblijfsregularisatie hebben kunnen genieten brengt niet ipso facto een verblijfsregularisatie voor de betrokkene met zich mee, noch vormt dit een grond voor regularisatie.

Overigens wordt elk dossier naar aanleiding van een regularisatieaanvraag individueel onderzocht.

Gelieve over te gaan tot intrekking van het ontvangsbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van *"de artikels 2,3 en 5 van de wet van 29/07/1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve beslissing"*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. De verzoekende partij stelt dat ze ook een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend heeft op 19 november 2009 samen met een volledig medisch dossier. Voorts wijst ze erop dat deze aanvraag nooit behandeld geweest is. De verzoekende partij meent dat haar aanvraag op grond van artikel 9ter samen met haar aanvraag van 8 januari 2009, met name de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, behandeld had moeten worden. Voorts meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing foutief gemotiveerd is daar deze verwijst naar de instructies van 19 juli 2009, terwijl ze haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 8 januari 2009 ingediend heeft. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Tegenpartij verliest uit het oog dat verzoekster ook een aanvraag regularisatie 9 TER had ingediend bij haar diensten op 19/11/2009 samen met een volledig medisch dossier;

Deze aanvraag werd nooit behandeld en moest samen behandeld geweest zijn in het kader van haar aanvraag van 08/01/2009;

Tegenpartij haalt aan in haar beslissing: "Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9 bis van de vreemdelingenwet wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies."

Hoe kon betrokkene in haar regularisatieaanvraag van 09/01/2009 melding maken van de instructies van 19/07/2009 als deze nog niet eens bestonden?

Dit is geen juiste motivatie en tegenpartij is niet met de nodige zorgvuldigheidsplicht tewerk gegaan daar ze de aanvraag van 19/11/2009 nooit onderzocht heeft!

"Bij vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht" (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht, Leuven, ACCO, 1990,31);

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, N° 21.037, 17 mart 1981) en tot de feitenbevinding (Rv. St, VAN KOUTER, N° 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht,"

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat verzoekster in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op de nochtans door haar opgeworpen schendingen.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekster vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden. kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoekster slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels. is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoekster door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden, zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649. 25.3.1994. R.A.C.E. 1994. z.p.; R.v.St. nr. 39.750. 1 8.6.1992. Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet — naar behoren worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Ten overvloede en in antwoord op de verzoeksters kritiek laat de verwerende partij nog het gelden dat verzoekster niet kan worden gevolgd in haar bewering dat de onderhavige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9bis van de wet dd. 15.12.1980 samen moest behandeld worden met haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter van de wet dd, 15.12.1980.

Door de gemachtigde wordt terecht verzoeksters aanvraag bekeken in het licht van de vernietigde instructie, ook al heeft verzoekster zich hier niet expliciet op beroepen.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond is.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels. Het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen. zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekster de schending aanvoert.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoeksters enig middel niet kan worden aangenomen."

2.1.3. In zoverre de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel betwist omdat het onvoldoende in rechte onderbouwd is, wijst de Raad erop dat ze in ondergeschikte orde het middel beantwoordt. Uit de bespreking van het middel blijkt dat de exceptie van onontvankelijkheid niet in haar geheel kan worden aangenomen.

Vooreerst bevestigt de verwerende partij ter terechtzitting dat de aanvraag van de verzoekende partij gegrond op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nog hangende is en dat een beslissing zal worden genomen betreffende deze aanvraag.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond is, daar het verblijf van de verzoekende partij in België onvoldoende lang geduurd heeft, daar ze geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract neerlegt, daar ze geen enkel stavingsstuk voorlegt om haar integratie aan te tonen en daar ze haar overige beweringen in haar aanvraag evenmin staft.

Waar de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is omdat hierin niet geantwoord werd op haar aanvraag van 19 november 2009 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de verwerende partij deze aanvraag niet diende te betrekken in de huidige bestreden beslissing. Het betreft immers geen aanvulling van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, maar een nieuwe aanvraag op grond van een ander artikel van de Vreemdelingenwet. Voorts duidt de verzoekende partij geen wettelijke bepaling aan waaruit zou kunnen afgeleid worden dat een aanvraag gebaseerd op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet samen met een aanvraag gesteund op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet moet behandeld worden.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171 en 27 juni 2007, nr. 172 821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Voorts stelt de verzoekende partij: *"Tegenpartij haalt aan in haar beslissing: "Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies." Hoe kon betrokkene in haar regularisatieaanvraag van 09/01/2009 melding*

maken van de instructies van 19/07/2009 als deze nog niet eens bestonden? Dit is geen juiste motivatie en tegenpartij is niet met de nodige zorgvuldigheidsplicht tewerk gegaan daar ze de aanvraag van 19/11/2009 nooit onderzocht heeft!" De verzoekende partij laat echter na uiteen te zetten welk belang ze heeft bij haar grief, nu de bestreden beslissing op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet genomen werd. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt op ondubbelzinnige wijze dat verweerder bij het nemen van deze beslissing toepassing heeft gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling geeft de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling ten gronde van aanvragen om machtiging tot verblijf. Het staat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dan ook vrij om beleidsrichtlijnen uit te vaardigen teneinde te bepalen in welke gevallen hij, in het raam van zijn discretionaire bevoegdheid, een verblijfsmachtiging al dan niet wenst in te willigen. Het gegeven dat in een bestuursbeslissing verwezen wordt naar een beleidsrichtlijn laat dan ook niet automatisch toe te besluiten dat het bestuur zijn discretionaire bevoegdheid niet correct of te beperkend zou aangewend hebben.

De Raad wijst er tevens op dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing, onder meer dat ze geen stavingstukken bijbrengt betreffende haar integratie, het inwonen bij haar dochter en het bestaan van regelmatige geldstortingen van haar dochter die wijzen op een telaste-neming niet weerlegt.

Voor het overige laat de verzoekende partij na uiteen te zetten op welke wijze ze de motiveringsplicht geschonden acht.

De verzoekende partij roept voorts de schending in van artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat het hierboven vermelde artikel wordt geschonden. Een algemene verwijzing uit niet de voldoende duidelijke en precieze omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels die is vereist omdat er sprake zou kunnen zijn van een middel als bedoeld in artikel 39/78 i.o. 39/69§1,4° van de Vreemdelingenwet. Het onderdeel van het middel waarin de geschonden bepalingen niet worden toegelicht is onontvankelijk.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

Het enig middel is zo al ontvankelijk, ongegrond.

2.2. Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere grieven aan, ook niet in de repliek-memorie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN